

Lovforslaget. Da det nemlig maa forudsættes, at Valgloven i en nærmere Fremtid maa komme under Behandling, vil det jo i mange Henseender være naturligt paa den at optage de forskjellige Spørgsmaal til nærmere Drøftelse og eventuel Forhandling. Da det nemlig, saaledes som det blev udtalt under den Forespørgsel, der gik forud for denne Sag, er sandsynligt, at der vil blive foretaget Forandringer med Hensyn til Folketingsvalgene, forekommer det mig at være ganske berettiget, at man i Dieblivet har indskrænket sig til at foreslaa saadanne Forandringer, der maa siges at være fuldstændig nødvendige for at legalisere den Fremgangsmaade, der hidtil har været anvendt paa flere Steder uden nogen egentlig Lovhjemmel, og som nødvendigvis ogsaa maa blive anvendt andre Steder i større Omfang end hidtil. Det foreliggende Lovforslag har nemlig væsentlig holdt sig aldeles uforandret til Valgloven, som den er, undtagen paa saadanne Punkter, hvor det er nødvendigt at foretage Forandringer, og med Hensyn til disse har det da holdt sig til de Bestemmelser, som findes i Loven om Borgerrepræsentantvalgene af 23de December 1865. Jeg maa derfor sige, at jeg har anset det for rimeligst at burde stille mig paa det principale Standpunkt at lade dette Lovforslag gaa aldeles uforandret herfra. Naar nu det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds anthydede de Ændringsforslag, han agtede at stille, skal jeg ikke nu gaa dybere ind paa dem. Det ligger jo klart for, at der i og for sig ikke kan være Grund til saaledes allerede paa Forhaand at afvise en hvilken som helst Forandring, og kjøndt jeg maa formene, at der i alt Fald ikke maa stilles andre Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag end saadanne, om hvilke man kan forvente ikke alene Tilslutning her i Thinget, men ogsaa i det andet Thing og fra Ministeren, saa at Loven kan udførelse, vil jeg dog udtale dette, at man rimeligvis nok kan gaa ind paa i det Mindste Noget af det, som det ærede Medlem anthydede. Jeg slutter mig altsaa principalt til Lovforslaget, som det er, men skal subsidiært for mit Vedkommende være villig til at gaa ind paa saadanne Ændringer, men ganske vist heller ikke paa andre, der ikke ville gjøre denne høist nødvendige Lovs Vedtagelse umulig. Den er nemlig efter min Overbevisning høist nødvendig, thi jeg ser ikke, hvorledes man paa forskjellige Steder skal hjælpe sig, naar man ikke faar denne Lov, uden paa Maader, der ere høist uheldige, fordi de ikke kunne siges at være hjemlede i Loven. Hertil skal jeg indskrænke mig.

C. Sørensen: Da et lignende Lovforslag som det her foreliggende i den første Del af Samlingen forelaa for Thinget, indbragt ved privat Initiativ, tillod jeg mig at udtale mig mod Lovforslaget, fordi det indeholdt den Bestemmelse, at Forandringen kun skulde gjælde, hvor der skulde vælges mere end een Valgmand, og jeg er endnu lige saa bestemt imod Regeringens Forslag, da det indeholder den samme Bestemmelse. Det glædede mig at høre, at det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds, der i sin Tid indbragte det private Forslag, har sagt, at han vilde stille Ændringsforslag, sigtende til at ophæve denne Bestemmelse. Det synes nemlig dog at være en ligefrem Urimelighed, naar vi nu gaa til at foretage en Forandring i Valgløvens Bestemmelse om Valgmandsvalgene, da at sætte en saadan vilkaarlig Grændse, at sætte det saaledes, at det i det Væsentlige maa blive Kjøbstæderne, for hvem der bliver indført skriftlig og, forsaavidt det maatte blive vedtaget, hemmelig Afstemning, medens den mundtlige Afstemning skulde vedblive paa Landet. Nu veed jeg, at den ærede Minister siger, og navnlig at han i det andet Thing har anført, at denne Lov skal betragtes som en ren og bar Velighedslov, en Velighedslov, der kun skulde omfatte det absolut nødvendige, og som han derfor ikke ønskede nogen Ændring i. Men der er dog ikke Noget i nærværende Lovforslag, som egentlig viser eller godtgjør, at det er en Velighedslov. Det er ikke et Lovforslag, i hvilket det hedder, at ved de førstkommende Valg i Kjøbenhavn f. Ex. skal denne Valgmaade indføres; det er ikke et Lovforslag, som siger: Det gjælder et Aar, og derefter skal Loven revideres. Nei, det er en blot og bar Forandring i Valgløvens §§ 71 og 72, og naar den engang er indført, og vi altsaa have rettet den Vanskelighed, der kan være her i Kjøbenhavn og i enkelte større Provindsbyer, kunne vi rimeligvis sige længe efter at faae yderligere Forandringer i Valgloven end i disse to Paragrafer, og navnlig at faae skriftlig og hemmelig Afstemning indført hele Landet over. Villige er den Grændse, der er sat her, saaledes vilkaarlig. Den er ikke sat saaledes, at man kan sige: Ja vel; de Forhold, som dette Forslag vil afhjælpe, er det saa nødvendigt at faae afhjulpede der og der, at det ligefrem er en Nødstilstand, der foreligger; Noget maa der gøres for disse Tilfælde; og saa faar da det Landet blive liggende til en anden Gang. Men det er det jo slet ikke. Naar vi undtage Kjøbenhavn, Aarhus og Odense, er det en aldeles vilkaarlig Grændse,